

El racó del consumidor

Josep Maria Gali
Professor d'Esade i consultor

Bilbao...

■ Barreja de vitalitat i tranquil·litat, a Bilbao s'hi respira un altre aire. Passejo al capvespre pels carrers del centre. Encara fa calor. Els bilbaïns surten a passejar, a xerrar i a prendre un got de vi. S'arreglen per sortir i molts porten un jersei a l'espatlla. Hi ha lloc per a tothom. Els senyores porten bosses de marca i els senyors rellotges importants. Hi ha poc soroll, però la ciutat se sent viva. Els joves vesteixen despenjats, com arreu, però aquí un pèl més endreçats. Algunes mares joves encara passen els nadons amb una *anglésina* que fa nyigo-nyigo, de rodes fines i gegants, com de bicicleta antiga.

L'aire provincià

■ Sec en un banc de la plaça dels jardins de l'Albia. Uns plataners centenaris, immensos, elegants i contundents acullen una pladissa constant enterbolida pel soroll del trànsit intermitent. Bilbao i el País Basc naveguen millor que nosaltres entre les turbulències de la crisi. Segueixen tan clàssics com sempre. Però els va prou bé. Avui sento enveja sana d'aquesta societat petita, cada com més ben cohesionada i travada. Alguns dirien que una mica provinciàna. Potser sí, però amb concert econòmic. I es nota a tot arreu, fins i tot en les cares dels que passen per la Gran Via aquest dimarts serà de finals de juny...

El futur de l'oci

■ L'endemà d'aquesta passejada faig una conferència sobre prospectiva del consum d'oci a la Universitat de Deusto. Els dic als que m'escolten que potser en el futur, en una societat rica i plena, el mateix concepte d'oci desapareixerà, si al final se supera l'imperi de la necessitat. Quan es faci efectiva la utopia marxista, en definitiva. De moment però, sembla que l'oci "experiential" va girant a poc a poc del consum adozenat a la producció creativa que ens permet ser més plenament nosaltres. A mi sempre m'ha agradat més tocar el violoncel que anar a un concert d'aquest instrument, i també jugar un partit de tennis que passar-me hores clavats a la televisió sentint la cantarella repetida dels locutors francesos del Roland Garros: "Beaucoup de lucidité..."

Sento enveja de la societat basca, cada cop més ben cohesionada i travada. KURTUXIO

Els sistemes de refrigeració suposen el 40% de la despesa energètica dels centres de computació. MANOLO GARCIA

Deu cerques a Google fan bullir una tetera

L'expansió tecnològica dispara el consum elèctric dels supercomputadors, que al mateix temps són el pilar de la R+D

TEXT ANDREA RODÉS

L'expansió de les noves tecnologies i la creixent demanda de serveis telemàtics arreu del món han posat en evidència la necessitat de sistemes de computació més eficients. Es calcula que un 2% de les emissions de CO₂, de tot el planeta són generades pels centres de computació (CPD) i que aquesta xifra creixerà un 19% durant el 2012.

"La millora de l'eficiència energètica dels CPD és essencial per reduir l'escalfament global", diu Jaume Salom, membre de la plataforma CoolEmAll, un projecte de recerca europeu per optimitzar el disseny de les infraestructures de tecnologies de la informació.

Només els processos de refrigeració ja són responsables del 40% del consum elèctric d'un CPD. Aquests espais, dedicats exclusivament a la col·locació d'equips informàtics i que funcionen contínuament els 365

dies de l'any, han de poder donar resposta a l'augment exponencial de processos i dades emmagatzemades a internet per part dels internautes de tot el món.

Supercomputadors

"Cal tenir present que 10.000 e-mails no esborrats ocupen un espai físic en algun lloc, o que deu cerques a Google equivalen a l'energia de fer bullir una tetera", explica Alex Ramírez, enginyer de la UPC i cap d'arquitectures del Barcelona Supercomputing Center, BSC.

Els supercomputadors (SC) com el BSC -únic a l'estat espanyol- tenen una capacitat de càlcul molt superior a la resta de nodes i presten servei a la comunitat científica. Un SC serveix tant per calcular la màxima eficiència d'un parc eòlic com el disseny d'un vàter de baix consum d'aigua, i col·labora, així, a reduir les emissions totals de CO₂ del planeta. "Això compensa l'elevat consum

El cost de l'electricitat d'un supercomputador és superior al cost de la màquina

El supercomputador BSC gasta un milió d'euros anuals en electricitat

elèctric i les emissions que generen les noves tecnologies", observa Ramírez. El problema és que "hem arribat a un punt en què el seu rendiment ha quedat limitat pel seu consum". "El cost de l'electricitat que requereix un SC és superior al de la mateixa màquina", alerta l'enginyer de la UPC, El BSC, que està a la màxima capacitat, consumeix 1,2 megawatts anuals, l'equivalent a un milió d'euros a l'any.

"Els SC són el pilar de la R+D, és fonamental millorar-ne l'eficiència energètica", insisteix Ramírez, coordinador del projecte Mont-Blanc, un consorci entre empreses i centres de recerca europeus per desenvolupar un SC més eficient, basat en tecnologia mòbil. És la primera vegada que s'aplica aquesta tecnologia per dissenyar un SC i s'espera que permeti reduir el consum entre quatre i deu vegades respecte a les tecnologies actuals. El primer prototip s'espera per al 2014. ■